

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10C/383/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513213419
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3513213419.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: F. B., N.. XX.XX.XXXX, C. A. B. V. X, XXX XX V., právne zastúpený JUD. Šimonom Cibulkom, advokátom, so sídlom Hodžova 53, 911 01 Trenčín, o zaplatenie 7.238,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom došlým súdu dňa 19.12.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 7.238,- Eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.12.2010 do 04.11.2012 vo výške 139,41 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7.238,- Eur od 05.11.2012 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 23.03.2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Predmetom úveru bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 4.250,- Eur s úrokom 15,60 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 120 splátkach od 20.04.2009 do 20.03.2019, pričom jedna splátka bola dohodnutá vo výške 72,38 Eur mesačne. Žalovaný si svoje povinnosti riadne neplnil. Pôvodný veriteľ Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 postúpil svoju pohľadávku na aktuálneho žalobcu. Žalobca listom zo dňa 16.10.2012 pristúpil k mimoriadnej splatnosti úveru a zároveň žalovanému bolo oznámené postúpenie pohľadávky. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.03.2019 v počte 100 v celkovej výške 7.238,- Eur.

2. Súd dňa 09.01.2015 vydal platobný rozkaz a doručil ho účastníkom konania. Žalovaný v podaní došlým súdu dňa 27.01.2015 podal voči platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, že v návrhu platobného rozkazu sa uvedené skutočnosti nezakladajú na pravde.

3. Súd uznesením č.k. 10C/383/2014-52 zo dňa 03.06.2015 odpor podaný žalovaným proti platobnému rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.01.2015, č. k. 10C/383/2014-45 odmietol. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením č.k. 19Co/199/2016-95 zo dňa 09.06.2016 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca v podaní došlým súdu dňa 02.02.2016 predložil výzvu zo dňa 20.10.2009 na zaplatene dlhu, pričom uviedol, že nedoručením tejto výzvy žalovanému nemôžu byť spojené sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách.

5. Žalovaný v podaní došlým súdu dňa 05.02.2016 uviedol, že zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti (neobsahuje presnú špecifikáciu jednotlivých splátok, celkovú čiastku úveru), teda úver bol poskytnutý bez úrokov a poplatkov. Namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že len banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň vzniesol námietku premlčania.

6. Právny zástupca žalobcu na nariadenom pojednávaní vypovedal, že žalovanému sa riadne oznámilo postúpenie pohľadávky, pričom z platobnej histórie vyplýva, že banka viackrát upomínala žalovaného na to, že si riadne neplatí svoje povinnosti, a to napr. zo dňa 09.06.2009, 23.06.2009 alebo 16.07.2009. To, že nemajú vykázanú doručenkú, ešte neznamená, že bol poručený zákon, nakoľko v zmysle článku 10 bod 3 všeobecných obchodných podmienok, bola dohoda účastníkov, kedy sa považuje písomnosť za doručeníu.

7. Žalovaný na nariadenom pojednávaní vypovedal, že podnikal v oprave plastových autosúčiastok, resp., pracoval so svojou partnerkou, ktorá mala živnosť. Pamätá si, že potreboval nejaké peniaze na rozbehnutie, nakoľko bol po nehode a dlhší čas strávený v nemocnici spôsobil, že nedokázal všetko splácať. Okrem toho, chcel peniaze využiť aj na opravu auta, s ktorým si chcel v budúcnosti zarábať peniaze. Cez finančného poradcu sa dostavil do banky, kde zmluvná dokumentácia bola urobená veľmi rýchlo. Ak si dobre pamätá, peniaze dostal na účet. Z týchto peňazí časť dal na opravu auta, pričom neskôr sa ukázalo, že auto aj tak zostalo nepojazdné. Časť využil na splácanie svojich dlhov a zo zvyšku začal splácať úver. Keď sa aj snažil o nejakú manuálnu prácu, vždy to skončilo v nemocnici, preto mu bolo odporúčané, aby sa radšej živil hlavou. Sám si to aj vyskúšal napríklad tým, že podal odpor voči platobnému rozkazu a je rád, že súd vyhodnotil to, že sa chce reálne brániť voči aktuálnemu veriteľovi. V roku 1998 mal vážnu dopravnú nehodu a dá sa povedať, že následky pretrvávajú doteraz. Naposledy bol dlhodobejšie riešený v roku 2013. On si na všetky veci nepamätá, ale pripúšťa, a že v roku 2009 sa zdržiaval a aj na iných adresách pobytu, ako je Stará Myjava, a je veľmi pravdepodobné, že bol aj dlhodobejšie v nemocnici. Pamätá si, že bol napr. päť týždňov v Nitre a podstupoval aj ďalšie zákroky v iných zdravotných strediskách.

8. Vzhľadom k tomu, že vo veci bolo ukončené dokazovanie, súd vyvesil dňa 29.06.2016 oznam na úradnej tabuli súdu, že dňa 14.07.2016 o 10:50 hod. na č. dv. 200B, 2. poschodie, na tunajšom súde, bude vo veci verejne vyhlásený rozsudok.

9. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

12. Podľa § 526 cit. zák. postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

13. Podľa bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajne listovej zásielky.

14. Súd sa oboznámil s návrhom spolu s prílohami, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci: Dňa 23.03.2009 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o splátkovom úvere. Žalovaný neuhrádzal včas mesačné splátky, čím sa dostal do omeškania s platením dlhu. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.09.2012 banka postúpila svoju pohľadávku na súčasného žalobcu a zároveň túto skutočnosť sa snažila listom oznámiť žalovanému. Navrhovateľ listom zo dňa 16.10.2012 zaslal žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania.

15. Zo Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. vyplýva, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola banka oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Banka nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku postúpila na navrhovateľa bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejmá z toho, že až žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo dňa 19.02.2013. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezankuloval výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi bol splatný. Z § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedala nesplácanému dlhu. Pokiaľ teda banka postúpila zmluvou zo dňa 13.12.2012 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu navrhovateľovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 cit. zákona, nakoľko ku dňu postúpenia nebol splatný celý úver. Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože nikto nemôže na iného previesť viac práv ako sám má. Žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať bankové úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru. Neplatnosť zmluvy o postúpení nemožno efektívne konvalidovať ani oznámením banky o postúpení pohľadávky. Navyše v spise sa ani nenachádza potvrdenie o tom, že žalovaný má vedomosť o postúpení pohľadávky na žalobcu. Z týchto dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol v dôsledku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015, z ktorého pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal.

16. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že žalobca predložil výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 23.03.2009 na úhradu omeškanej platby vo výške 356,44 Eur ku dňu 30.09.2009, ktorú mala banka doručiť žalovanému. Žalobca v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal, že uvedená výzva bola doručená žalovanému, či žalovaný uhradil tento splatný dlh a kedy a či neskôr bola doručovaná ďalšia výzva - upomienka na úhradu inej splatnej splátky a či táto výzva bola doručená pred postúpením pohľadávky na žalobcu. Súd konštatuje, že v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno, pričom ani hodnoverne nepreukázal, kedy a kým bola zásielka odoslaná žalovanému s poukazom na bod 10.3 Všeobecných obchodných podmienok spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd sa už v ďalšom konaní nezaoberal ostatnými námietkami odporcu.

17. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).